

ความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Opinions of Alumni and Present Students on Development of
Curriculum on Public Administration Program in Public and Private
Management, Buriram Rajabhat University

ประชัน คเนวัน

Prachan Khanewan

ธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ

Thanyarat Phutthipongchaichan

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Public Administration Programme, Buriram Rajabhat University

E-mail: prachan.khanewan@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ด้วยการเลือกแบบเจาะจงโดยการกำหนดเป็นโควตา จำนวน 213 คน เครื่องมือมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.8980 วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่จัดเข้าประเด็นเดียวกัน ด้วยการหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ พบว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดของหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและหลากหลายช่องทาง

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, ศิษย์เก่า, ศิษย์ปัจจุบัน

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the opinions of alumni and present students on development on curriculum on public administration program in public and private management in Buriram Rajabhat University, and 2) to investigate the additional opinions and suggestions on development of curriculum on public administration program in public and private management in Buriram Rajabhat University in 3 aspects, namely curriculum, teaching and learning process, and measurement and evaluation. The samples were 213 alumni and present students, selected by using purposive sampling through quota technique. The research instrument was a 3-part questionnaire, including checklist, 5-rating scale and open-ended form with the reliability at 0.8980. The collected data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation. The findings revealed that the opinions of alumni and present students on development of curriculum on public administration program in public and private management in Buriram Rajabhat University both in overall and each aspect were at a high level. The additional opinions suggestions were that the details of the curriculum should be publicized continuously and various channels.

Keywords: Opinions, Alumni, Present Students

1. บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปทุกด้าน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่เรียกกันว่า ยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การสื่อสาร รวดเร็วและสื่อสารกันได้ทั่วโลก บางครั้งทำให้เกิดความรู้สึกว่า โลกเรามีได้กว้างใหญ่ไพศาลเหมือนอย่างที่เราคิดในอดีต เราการสื่อสารทุกวันนี้มีหลากหลาย รูปแบบบางครั้งเหมือนกับนั่งพูดคุยต่อหน้าสามารถสัมผัสได้ทุกเรื่อง ผลพวงอันนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมเศรษฐกิจและการเมืองไปด้วย จึงทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันมากขึ้น มีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น ประเทศไทยเรา ได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ในเดียวกัน ดังนั้นเรา จะหยุดนิ่งอยู่กับที่ไม่ได้ต่อไปอีกแล้ว เพื่อการพัฒนาประเทศแต่การพัฒนาประเทศนั้นเป็นเรื่องเรียกว่า เป็นองค์รวม คือต้องพัฒนา ทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยต้นทางของการพัฒนา ทุกด้าน แต่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้น ปัจจัยพื้นฐาน คือ คนต้องได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นและ

มากขึ้น จึงทำให้มากพอ การพัฒนาคนตกอยู่กับหน่วยงานด้านการจัดศึกษา โดยจะเริ่มตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นอุดมศึกษา จึงจะทำให้ประชาชนและประเทศได้มีองค์ความรู้ในด้านที่จะนำไปพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ พัฒนางาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างเท่ากันและ อย่างชาญฉลาดด้วย

การจัดการศึกษาจึงเน้นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศ และเป็นเครื่องมือเตรียมพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงจากกระแสโลกาภิวัตน์ จึงจำเป็นจะต้องมีการเร่งรัดการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แต่ในกฎหมายหลักของการปกครองประเทศ คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 (3) ได้บัญญัติไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อการพัฒนาการศึกษาของชาติจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้า ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทยมีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนร่วมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2550: 23) ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการจัดดำเนินการ และการให้บริการทางการศึกษาสำหรับสาธารณะชนตามแนวทางที่ปรากฏในแผนการศึกษาแห่งชาติ และให้ดำเนินการจัดการศึกษาของไทยทุกระบบ โดยเฉพาะการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมสนองความต้องการของสังคมไทย เพราะหลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการเรียนการสอน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543: 23-24)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ คือสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศไทย มีภาระหน้าที่ ในการจัดการศึกษาแก่คนในท้องถิ่นมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และความต้องการที่จะพัฒนาตนเองของคนในท้องถิ่น จนทำให้มีหลักสูตรหลากหลายทั้งสาขาครูและสาขาวิชาการอื่น ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก หลักสูตรวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี มีการพัฒนาเปิดการเรียนการสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 ส่วนในระดับปริญญาโท มีการพัฒนาและเปิดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 การจัดการศึกษาทั้ง 2 ระดับได้รับความสนใจสมัครเข้ามาศึกษาแต่ละปีการศึกษา มีจำนวนมาก บางปีไม่สามารถรับผู้สมัครเรียนได้ทั้งหมด แต่เมื่อปีการศึกษา 2558 โดยเฉพาะในระดับปริญญาโท มีผู้สนใจมาสมัครเรียนน้อยมากจนหน้าตกใจ จึงเป็นเหตุปัจจัยทำให้คณะผู้บริหารหลักสูตร ได้ปรึกษาหารือถึงสาเหตุและแนวทางการแก้ไขรวมทั้งการศึกษาดูงานด้านการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในระดับเดียวกันในท้องถิ่นเดียวกัน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาหลักสูตรใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมได้มากขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงทำให้คณะผู้วิจัย ซึ่งมีความรับผิดชอบ การบริหารหลักสูตรต้องการที่จะสำรวจความคิดเห็นจากทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 213 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้เลือกอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการกำหนดโควตา จำนวน 213 คน ประกอบด้วย

- 1) ศิษย์เก่าระดับปริญญาโท จำนวน 39 คน
- 2) ศิษย์ปัจจุบันระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน
- 3) ศิษย์ปัจจุบันระดับปริญญาตรี จำนวน 164 คน เฉพาะปี 2 และ ปี 4

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่ง ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8980

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ออกหนังสือส่งถึงสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันกรอกแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปยังที่ทำการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดวันรับแบบสอบถามคืน และ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันกรอกของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ด้วยตนเอง จำนวน 213 ฉบับ แล้วเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาได้ จำนวน 213 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผล ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หา ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลเป็นตาราง แสดงจำนวนและร้อยละ

4.2 ความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐ ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เป็นคำถามปลายเปิด นำมาวิเคราะห์ เองเนื้อหาโดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละเสนอข้อมูลเป็น ตารางประกอบ คำบรรยาย

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รัฐศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รัฐ ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำจะได้ดังนี้ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร (เฉพาะหลักสูตร แขนกกลาง) และด้านการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.1 ด้านหลักสูตร (เฉพาะหลักสูตรแกนกลาง) ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดหลักสูตร ในหลาย ๆ ช่องทาง รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่จบแล้วได้มีส่วนร่วมแนะนำ ประสบการณ์การเรียนแก่นักศึกษา ปัจจุบัน และควรแจ้งประโยชน์ของการเข้าเรียนหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ ภาคเอกชนให้ชัดเจน ตามลำดับ

2.2 ด้านกระบวนการเรียนการสอน ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ เปิด โอกาส ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน เช่น การสอบถามข้อสงสัย การเลือก วิธีการสอบ รองลงมา คือ ในแต่ละรายวิชาควรให้หัวข้อการสืบค้นงานล่วงหน้า และจำนวนงาน ที่มอบหมายจากอาจารย์ประจำวิชามากเกินไป ตามลำดับ

2.3 ด้านการวัดผล และประเมินผล ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควร วัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย รองลงมา คือ ควรมีการวัดประเมินผลผู้เรียนก่อน เรียน และประเด็นที่มีผู้เสนอแนะน้อยที่สุด คือ ควรแจ้งระยะเวลาในการวัดและประเมินผลที่ ชัดเจน

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ทั้ง 3 ด้าน ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและขอเสนอการอภิปรายผลดังนี้

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร (เฉพาะหลักสูตรแกนกลาง) ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนันทนาการ และด้านการวัดผล และประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการศึกษาออกมาเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันการแข่งขันทางการศึกษาของสถานศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการแข่งขันกันมากจำเป็นที่สถานศึกษาต่าง ๆ ต้องพัฒนาการจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานและมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังมีปัจจัยเกี่ยวกับการจัดอันดับของสถานศึกษา ซึ่งต้องมีอันดับที่ดีขึ้น เนื่องจากมีผลต่อความไว้วางใจของนักเรียนและผู้ปกครอง ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดของสุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 16-17) กล่าวว่า ความสำคัญของการศึกษาหลักสูตรเป็นองค์ประกอบอันสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาประเภทใดและระดับใดก็ดี จะขาดหลักสูตรเสียมิได้ เพราะหลักสูตรเป็นโครงร่างกำหนดไว้ว่า จะให้เด็กได้รับประสบการณ์อะไรบ้าง จึงจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและสังคม หลักสูตรเป็นแนวทางที่สร้างความเจริญเติบโตให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้หลักสูตรยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นโฉมหน้าของสังคมในอนาคตว่าจะเป็นอย่างไรรอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของธนศักดิ์ เปาวิก (2550: 82) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา เห็นว่า สภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวี เพชรพะยอม (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญทรง ประดิษฐ์บุญ (2551: 108 – 111) ได้ศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานของผู้อำนวยการโรงเรียน ครูวิชาการและครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 รายด้าน โดยภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัย ด้านหลักสูตร (เฉพาะหลักสูตรแกนกลาง) พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเห็นความจำเป็นและความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรซึ่งในการจัดการเรียนการสอนในทุกสาขาวิชา ทุกระดับชั้น ทั้งในและนอกระบบการศึกษา หลักสูตรถือเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา ถ้าไม่มีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนก็ไม่มีระบบ ระเบียบแบบแผนที่แน่นอน ทำหลักสูตรเป็นเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติไปสู่การปฏิบัติเป็นมาตรฐานของการจัดการศึกษา อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่กำหนดโครงสร้างในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการให้กับผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของ ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลินี หมื่นไวย (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนนำร่องตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่าการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดจันทบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีฉัตร สุราษ (2553: บทคัดย่อ) สภาปัจจุบันและปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า สภาปัจจุบันในการบริหารจัดการหลักสูตร พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญทรง ประดิษฐ์บุญ (2551: 108 – 111) ได้ศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่า สภาการดำเนินงานของผู้อำนวยการโรงเรียน ครูวิชาการและครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 รายด้าน โดยภาพรวมมีสภาการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.2 จากผลการวิจัย ด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีความคิดเห็นสอดคล้อง เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ซึ่งเป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้รับความสนใจเพื่อผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ขยายความรู้ และประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งก่อให้เกิดคุณลักษณะความเป็นประชาธิปไตย และความสามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุมน อมรวิวัฒน์ (2542: 55) กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่แท้จริง ควรสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ซึ่งต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งทุกข์ สุข ความสมหวังและความผิดหวังต่าง ๆ การศึกษาที่แท้

ควรช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถเอาชนะปัญหาเหล่านั้นได้ รูปแบบนี้มุ่งพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก อาทิ กระบวนการคิด (โยนิโสมนสิการ) กระบวนการเผชิญสถานการณ์ กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการประเมินค่าและตัดสินใจ กระบวนการสื่อสาร ฯลฯ รวมทั้งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิต สอดคล้องกับแนวความคิดของ สุวิทย์ มูลคำ (2542: 2-3) กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่พึงประสงค์ ที่ต้องคำนึงถึง พื้นฐานความแตกต่างของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ สนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาตามศักยภาพ และความสนใจของตนเอง มีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ค้นพบ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือแนะนำ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความหมาย ทั้งในและนอกห้องเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากปัญหาจริง ประสบการณ์จริง ในลักษณะของการบูรณาการให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่และชีวิตประจำวัน ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใคร่ครวญไตร่ตรองด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยมีผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี

2.3 จากผลการวิจัย ด้านการวัดผล และประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีความคิดเห็นสอดคล้องกับ การวัดผล และประเมินผล ของสถานศึกษา ซึ่งสามารถวัดและประเมินผลถึงการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งการวัดประเมินผลถือเป็นตัวชี้วัดผลการศึกษาทุกด้าน ซึ่งส่งผลถึงการแก้ไขปรับปรุง เพิ่มเติมในสิ่งต่างๆเพื่อความสมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนต่อไป ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดของ วาณี ภูเสตร์ (2542: 221-223) กล่าวไว้ว่า การประเมินผลมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะผลที่ได้จากการประเมิน จะนำมาใช้เป็นพื้นฐาน ในการตัดสินใจของผู้สอน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงการเรียนการสอน การแนะนำแบบเรียน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนจนระบบบริหารทั่วไปของสถานศึกษา และยังเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนด้วย

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น หลักสูตรควรดำเนินงานในการ

จัดกระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะในด้านครูผู้สอน ที่มีคุณวุฒิมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองและประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นคือการจบการศึกษาตามระยะเวลาที่สถานศึกษากำหนด เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นด้วย

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐ ประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ดังนั้น หลักสูตรควรมีการวางแผนร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทาง ในการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพเป็นธรรม ตรงตามสภาพจริงซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่น ในระบบการวัดและประเมินผล อาจต้องปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องเหมาะสมกับ สภาพผู้เรียนในปัจจุบัน

1.3 ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด พบว่า ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรวัดและประเมินผล ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการวัดและประเมินผลยังไม่หลากหลาย ทั้งที่มีอาจารย์ประจำวิชาหลายท่าน ดังนั้นอาจมีการวางแผนร่วมกันในการวัดและประเมินผลของอาจารย์ ประจำวิชา หรือปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพนักศึกษาในปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาระดับความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

2.2 ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

- ทวี เพชรพะยอม. (2551). “สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา**. ฉะเชิงเทรา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ชนศักดิ์ เปาริก. (2550). “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา**. พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- บุญทรง ประดิษฐ์บุญ. (2551). “การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ร้อยเอ็ด: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.**
- ปาริฉัตร สุราช. (2553). “สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดขอนแก่น”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- มาลินี หมิ่นไวย. (2553). “การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนนาร่อง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต1”. **ปริญญาวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จันทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.**
- วณีย์ ภูเสตร. (2542). **การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน.** จันทบุรี: สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **แนวทางการประเมินตามสภาพจริง.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550.** กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร.** เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2542). **การพัฒนาการเรียนรู้อตามแนวพุทธศาสตร์.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2542). **เพิ่มสะสมงาน (พิมพ์ครั้งที่ 8).** กรุงเทพฯ: ที.พี.พรินท์จำกัด.